

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 30. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

V É G Z É S T:

A önálló intézkedésre jogosult személy megvesztegetésének büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 20.B.352/2007/16. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A másodfokú eljárás során felmerült 10.800,- (tízezer-nyolcszáz) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság a 2007. július 3. napján kelt 20.B.352/2007/16. számú ítéletével a vádlottat önálló intézkedésre jogosult személy megvesztegetésének büntette és lopás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 6 hónap börtönre és 20.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére úgy rendelkezett, hogy azt 1.000 Ft-onként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A vádlottat előzetes bírósági mentesítésben részesítette.

Kötelezte 151.244 Ft büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az előzetes mentesítés mellőzése érdekében, mert álláspontja szerint a korrupciós cselekmények elszaporodottságára tekintettel az nem volt indokolt.

Az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.518/2007/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az első fokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, de a lopás elkövetési értékét - a száritószita vonatkozásában - nem tisztázta kellően.

Indítványozta az ügy tárgyalásra történő kitűzését, a műszaki szakértő ismételt meghallgatását, mert nem tartotta elfogadhatónak az első fokú tárgyaláson a műszaki szakértő által módosított, a számviteli törvényből levezetett, könyvelési értéket.

A fentiek alapján az ügyben az ítéltábla tárgyalást tűzött ki, ahol meghallgatta az igazságügy szakértőt.

Vallomásában a szakértő részletezte, hogy szakvéleményét milyen szempontok alapján alakította ki. Elmondta, hogy a cselekmény időpontjában az új száritószita ára - minőségtől függően - 12.500-17.500 Ft volt négyzetméterenként. A száritószitát fénytől elzárva, légmentesen kell tárolni. Anyaga polimerizált műanyag, ami elöregszik, így 10 év alatt jelentősen csökkent az értéke. A 10 éves száritószitát legfeljebb javításra használhatták. Ezért értékeként az első fokú bírósági tárgyaláson megjelölt 19.500 Ft-ot tartotta fenn.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a tárgyaláson, a perbeszédében a szakértői értékelést már nem kifogásolta. Egyebekben az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az előzetes bírósági mentesítés alkalmazása a büntetési célokat nem szolgálja, annak mellőzésére tett indítványt.

A védő perbeszédében utalt arra, hogy az első fokú bíróság előtt nem látta bizonyítottnak a vesztegetési cselekmény elkövetését, ezért indítványozta akkor a vádlott felmentését. Továbbra is kételyeinek adott hangot mind a száritószita, mind pedig a kábel értéke tekintetében. Összességében méltányos joghátrány alkalmazását kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában lényegében továbbra is vitatta a vesztegetési cselekmény elkövetését, és a lopási cselekménynél az összecszerűséget.

A bejelentett ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla a Fővárosi Bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§. alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, kellő alapossággal és részletességgel folytatta le.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elbíráláshoz szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, és nem

vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított tényállás megalapozott, az nem szenved a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibákban, hiányosságokban, így Be.351.§.(1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás alapján megalapozott az első fokú bíróság ítéletének a szánítoszita értékét megállapító része is.

Az első fokú bíróság ítéletében az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Ennek során kellő részletességgel számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Részletesen és logikusan megindokolta, hogy a tényállást a vesztegetési cselekmény tekintetében a vádlott tagadásával szemben miért tanú¹ következetes vallomása alapján állapította meg, amit közvetve megerősített tanú² vallomása is.

A lopási cselekményt a vádlott elismerte, de egyrészt vitatta a tárgyak értékét, másrészt pedig a menetes szarat a vallomása szerint nem kívánta eltulajdonítani, azt csak azért tette a gépkocsija csomagterébe, mert az üzem területén nem tudta biztonságos helyre elzárni.

Az első fokú bíróság ezekben a vitatott részekben sem fogadta el a vádlotti védekezést és ezt az álláspontját ítéletében megfelelően meg is indokolta. Az elvett dolgok értékére az igazságügyi tárgyszakértő módosított véleményét fogadta el.

A megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság lényegében helyesen vette számba, és azokat a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

További súlyosító körülményként kell értékelni a halmazatot.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az első fokú bíróság által kiszabott fő-és mellékbüntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnössége fokával és a büntetés kiszabása során irányadó, a fentiek szerint részben kiegészített bűnösségi körülményekkel.

Ez a fő-és mellékbüntetés összhatásában szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Nem tévedett az első fokú bíróság akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott esetében a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők és ezért azt a Btk.89.§.(1) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő meghatározása is megfelelő.

Az előzetes bírósági mentesítés alkalmazása kapcsán is egyetértett az ítélőtábla az első fokú bíróság álláspontjával.

A Be.104.§.(1) bekezdése értelmében a bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, és erre az elítélt érdemes.

Az érdemesség megítélésénél a cselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, az elkövetés körülményeit, az elkövető személyiségét, eddigi életvezetését kell értékelni.

Kétségtelen - ahogy arra az első fokú bíróság is helyesen utalt - hogy a közélet tisztasága elleni bűncselekmények esetében általában nem alkalmazható az előzetes bírósági mentesítés.

Jelen ügyben azonban - túl a büntetés kiszabása során már enyhítőként értékelt körülményeken - nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott egy csekély jelentőségű vagyon elleni cselekmény követett el, és a cselekményét felfedő biztonsági őrnek a sértett cégtől kapott felújítási-karbantartási megbízatását féltve ajánlott fel pénzt. Az ítélőtábla álláspontja szerint az adott körülmények között a vádlotti cselekmény tárgyi súlya az átlagosnál kisebb.

Ezért - szemben az ügyész állásponttal - a mentesítésre a vádlottat az ítélőtábla is érdemesnek tartotta.

Tekintettel a fentiekre az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság 20.B.352/2007/16. számú ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be.381.§.(2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. év január hó 30. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Gyürkés Tamás sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 20.B.352/2007/16. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.193/2007/6. számú végzése folytán 2008. január 30. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év január hó 30. napján

. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
Udud Sándorné
bírószági ügyintéző